

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τὸ κατ' ἔξοχον παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὸν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα: Μαγευμένο Ρόδο, κ. (Ε. Τ.) Εὐζωνάκι τοῦ Κανιάσου, α. (Γ. Κ.) Αἰολικὸν Ἰδεῶδες, α. (Β. Μ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: ὁ Θόμος Βανιώτης (0) μὲ Τρικυμῖαν, Ἀφροισιμὸν Πέλαγος, Φάωνα, Κύμα, Πην Νομβρόλου, Ἀθήνη— ἡ Τρικυμῖα (0) μὲ Κερυνραϊκὴν Ἀδραν, Ἐδαλοθητὸν Βράζον, Πριγκήπισσαν τῶν Δολλαρίων, Τυχοδιώκτιδα— τὸ Τρυποκάροδο (0) μὲ Πριγκήπισσαν τῶν Δολλαρίων, Θυλητὸν Διάβολον, Βαλκανικὴν Συμμαχίαν, Κάριεν, Ἀκακίαν, Νέλικε.

Ἡ Διαπλάσις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Κύμα (ὄλαι αἱ ἐπιστολαὶ σου ἐλήφθησαν μὴν ἀνησυχῆς ἐκρήτιστα σημειώσιν διὰ τὸ ποίημα) Αἰγλήν τοῦ Ἑλληνομιστοῦ (ἐλήφθησαν θὰ λογαριασθοῦν διὰ τὸ 1914) Αἰολέα (ὁ ἀριθμὸς της εἶνε 2016) Ἀνθισμένην Βαρβακίαν (ὁ καὶ ἐνός ὁ ἱερεὺς! ἄς ἔχομεν τὴν εὐχὴν του ἰ. δὲν δημοσιεύσωμεν ὅμως τίποτε, διότι τὸ ζήτημα ἐξηγητῆθῃ) Ἀκίτα Χ. (ἐλήφθησαν ὄλα μὴ ἀνησυχῆς) Ἡρώα τῆς Τζουμαγιάς (ναί, ὄλα αὐτὰ τὰ ἐνθυμοῦμαι καὶ τὴν ἐξεδέλφην σου Α. Π. πῶς ἦτο τὸν καιρὸν ἐκεῖνον συνδρομητρία: πῶς περνοῦν τὰ χρόνια! πρόσεχε ὅμως νὰ ὁρθογράψῃς τὸ ψευδώνυμόν σου Τζ. θέλει, ὄχι Στ.) Ἑλληρικὸν Ἰδεῶδες (ἀγνοῖ πῶς εὐρίσκειται) Ἡρώα τοῦ 1913 (οὐ εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα) Κυματίζουσαν Κυανόλευκαν (μὰ εἰς αὐτὸ σου ἀπήνηται, ὅτι ἔχει καλῶς ἔλαθα, εὐχαριστῶ) Φουζίαν (ἐννοία σου καὶ δὲν θὰ τὸ πῶ σὲ κανένα, γιὰ νὰ μὴ ἀργίσουν... ὁ κ. Φαίδων σ' εὐχαριστεῖ πολὺ.) Ἑλένην Τζαβ. (χαίρω πῶς σὺ ἀσέτει τόσον ὁ «Λουλού») Νικηφόρον Στόλον (χαίρω πῶς εἶσαι καλλίτερα καὶ εὐχομαι νὰ γίνῃς ἐντελὸς καλῶς) Ἐθέλιδα Νεότητα (μὴ ἀμφιβάλλῃς διὰ τὴν καλὴν ὑποδοχὴν γράφῃ μου τακτικά ἢ Κ. ἔπαυσε νὰ συνθέτῃ διότι ἔχει τώρα ἄλλας ἀσχολίας) Βουλγαρομάχον Ἑλλάδα (δεκτὰ) Νικηφόρον Στόλον (δὲν γίνεται ν' ἀκουροῦσθαι διὰ τὸ προσβλητικόν) Μπαροντοκαπινομένη Γαλανόλευκη (εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν συμβουλήν περὶ νεροῦ) Μεγάλην Καρδίαν (ν' ἀποταυθῆς πρὸς τὸν κ. Ι. Δ. Κολλάρον, βιβλιοπωλεῖτον Ἑστίας. Ἀθήνας) Ταυταλιανόν (θὰ τὸ διαβάσω καὶ θά σου πῶ) Μικρασιάτην (ὄχι μόνον πρωτότυπα εἶναι δεκτὰ) Στρατηλάτην τῶν Ἑλλήνων (δεκτόν) Προσφιλὴ Ἀνάμνησιν Ἀτρόμητον Σουφραζέταν, κλπ. κλπ.

Εἰς ὄσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 14ην Μαΐου, ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

144ος Διαγωνισμὸς Λύσεων Ἀπριλίου-Ἰουλίου.

(Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 16ης Ἰουλίου), ἀλλὰ καὶ πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἔχουν ἀκόμη δημοσιευθῆ.)

239. Λεξιγέφυρος

Ἀπόστολος Χριστοῦ τὸ πρῶτόν μου, Ἀρθρον ἀπλοῦν τὸ δεύτερόν μου, Ἐν ἀριθμητικόν τὸ τρίτον μου Καὶ ποιητῆς τὸ σύνολόν μου. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ρεύματος τοῦ Βοσπόρου.

240. Αἶνιγμα

Ἐν ὄνομα μῆγος τὸ ἀρσενικόν μου, Τίτλος βασιλικόν τὸ θηλυκόν μου. Ἐστάλη ὑπὸ τὸ Ἀτρόμητο Εὐζωνάκι

241. Μεταγραμματισμὸς

Νῆσος εἶμαι ἐστὶ Αἰγαίον. Ἄν μάλ' ἄξῃς τὸ κεφάλι, Γίνομαι πτηνὸν ὠρεῖον Καὶ πετῶ εἰς τὰ τρογυράλι. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μέλλοντος Ἐφευρέτου

242. Πυραμῖς

+ Οἱ σταυροὶ ἐνδοξοῦ νῆσο. * + * = Σύνδεσμος. ** + * = Ὁδηγὸς πλοίων. *** + * = Ποταμὸς τῆς Εὐρώπης. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στρατηλάτου τῶν Ἑλλήνων

243. Κρυπτογραμίδον

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 = Πόλις. 2 5 2 7 0 = Βασίλισσα. 3 2 5 4 3 = Φαινόμενον. 4 5 3 6 3 = Τερπνὸς τόπος. 5 4 1 6 3 = Ἀπόφευγέ το. 6 5 8 9 6 3 = Ἐπίθετον. 7 8 9 0 = Θράμβος. 8 6 7 8 6 7 = Πέλαγος. 9 5 2 6 3 = Δόξα. 0 5 8 6 3 = Ἀστὴρ.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Σανθῆς Πουπέ

244. Ἐπιγραφή

Σ Ν Α Α Ι Ι
Υ Θ Κ Χ Ε
Η Α Ε Ν
Ν Ι Ι
Ρ Κ
Α

Ζητεῖται ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης. Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Πουπουλένιας

245. Ἀεροστιχίς ἐξ ἀντιθέτων

Νὰ εὑρεθοῦν ἀντίθετα τῶν κάτωθι λέξεων τοιαῦτα, ὥστε τὰρχικὰ τῶν νάποτελοῦν Προφήτην:

Μικρός, ταπεινός, νῆσος, ὕψις, θέρος, πορθμός, δεξιὰ, φῶς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀδρας τῶν Σπειτῶν

246. Ἀεροστιχίς

Τὰ διέντερα γράμματα τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων, (αἱ ὅποια πρέπει νὰ εἶνε μὲ ἕξ γράμματα ὄλαι), ἀνατελοῦν νῆσον τοῦ Αἰγαίου: 1, Μέρως τῆς Φυσικῆς. 2, Ἀρχαία πόλις τῆς Κικιλίας. 3, Πλανήτης. 4, Ποταμὸς τῆς Ρωσσίας. 5, Μαγειρικὸν ἐργαλεῖον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πρίγκιπος τοῦ Βεναντίου

247. Ἑλληποσύμφωνον

ηη - αειο - εαια - ιει - υη

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Διατρήτου Κυανολέουκου

247. Γεῖφος

καὶ καὶ Μ καὶ καὶ

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Λατρευτῆς Κυανολέουκου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 9 καὶ 10

90. Ὅσιρις (ὄς, Ἰρις.)— 91. Βιέννη (βι, ἐν, νι.)— 92. Ἀβελ- Βαβέλ.— 93. ΔΟΥ.

95 ΘΕΣ-ΣΑ-ΓΩ ΚΙΑΝΟΣ ὄνος, ΘΕΣ-ΣΑ-ΛΟ-ΝΙ-ΚΗ Ἰσδλιος; αὐλός, ΓΩ-ΝΙ-Α νοῦς, Σούνιοι.)— 94. Ἀρχάδιος, ΚΗ

96. Διὰ τοῦ Κ: κόπος (ἢ τόκος) Κῆρος, κῶμος, Κέα, κακός.— 97. Μηδὲν ἔγαν.

98. Βούσις (βός, Ἰρις.)— 99. Ψυχὴ (ψι, χι)— 100. Πόρος-ὄρος.— 101. Πύρρος - Πύρα.

102. Ω Ο Σ Ο Ν Ν Α Σ
Ι Ρ Ο Σ Ο Ν Α Σ
Κ Λ Λ Ε Ω Η Υ Α Ω Ν Α
Λ Ε Μ Ο Σ Ο Σ Ο Σ
Λ Σ Ο Σ Σ Ο Σ Ο Σ

103. Α Π Ι Ο Ν 104. Ἐχε ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς δεδοκιμασμένους φίλους. [Ἡ ἀνάγνωσις ὀριζόντιος, ἐκ τῶν κάτω πρὸς τὰ ἀνω καὶ ἐκ δεξιῶν πρὸς ταῖς ἀριστερὰ].— 105. ΝΟΜΟΣ, ΗΛΕΙΑ, ΔΙΝΟΝ (ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ, ΒΕΡΟΔΙΟΝ, ΠΑΡΜΕΝΙΟΝ, ΠΟΙΟΣ, ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ.)— 106. Μακάριος ἀνήρ ὃς μελετῆσει λόγον Κυρίου.— 107. Ἡ ἕξις κόρον γενεῆ. (ἡ ἕξ - εἰς κορ αν-γ' ἐν α.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[14' - 64']

“ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΡΗΤΗ,”

Ἀπορίζονται ἀντιπρόσωποι: ἐν Χαλκίδι Καταλία Πηγή.— ἐν Βαθεῖ (Σάμου) Ἐφειδρος Μαιμπίσιος.— ἐν Βόλω Ἐν Τούτω Νίκα.— ἐν Χίῳ Λατρευτὴ Κυανόλευκος. Ἡ Διεύθυνσις

[14' - 66']

ἔχομαι εὐχαριστῶς, Μπουμπουλία. Δοξαζόμενος Ρήνος

[14' - 66']

ἔχομαι εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς μου Λεάνδρον καὶ Ἑλένην ἐκ μέρους ὄλων χρόνια πολλά. Ἡρώα τοῦ 1913.

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 21ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 185.)

ΑΘΗΝΩΝ: Ναταλία Πλ. Ψαφῶ, Κ. Κανάρης, Γεώργ. Α. Μάρκου, Χρ. Α. Εὐαγγελίδης, Π. Α. Μελισσανός, Ἀλ. Θ. Νικολάου, Γ. Δ. Κεμελέτης, Δημ. Καλλιμίκος, Χαρ. Π. Τσονόπουλος, Γ. Πετρακίτης, Νικ. Σ. Κουτσουβέλης.

ΑΙΓΙΝΗΣ: Ἀλ. Χρηστομάδος.

ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ: Ἡρώα τῆς Τζουμαγιάς (20.21).

ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ: Δημ. Σ. Θεοδοφοπούλος.

ΘΗΒΩΝ: Σοκρ. Ν. Παυλίδης (19 καὶ 21).

ΙΘΑΚΗΣ: Βάσω Α. Κουμανταρέα, Μαρία Ι. Ἀρσένη, Λουκία Σ. Κουβαρά.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ἡρ. Π. Γεωργουλῆς.

ΚΑΛΑΜΩΝ: Ἀθ. Π. Ρεμπουζιάνος, Δημ. Α. Φωτιόπουλος.

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Τάκης Α. Παβέλλας, Ν. Βλ. Κόλλιας.

ΚΥΔΑΡΩΝΩΝ: Μικρασιάτης, Αλοεῖς, Ροδόσσια Ἀνθή, Δημ. Α. Κορφιός, Ἄντ. Ἰασ. Λαχανάς, Δ. Γιαννάκος.

ΚΩΝΙΝΟΠΟΛΕΩΣ: Π. Γ. Ἐξακουστός.

ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ: Χαρ. Α. Πολυχρονιάδης, Ἰωαν. Ἄντ. Πολυχρονιάδης.

ΕΥΔΟΚΑΣΤΡΟΥ: Κωνστ. Βλ. Κόλλιας.

ΠΑΤΡΩΝ: Πατριὸν Ναυτοπούλου, Μεγάλη Ἑλένη, Γιαν. Α. Ἀλεξοπούλου.

ΣΑΜΟΥ: Ἑλλη Μ. Νικολαΐδου.

ΣΜΥΡΝΗΣ: Χρ. Ἐμ. Ἀγγελουμάτης.

ΣΥΡΟΥ: Π. Ἄντ. Δελένδης, Νίκος Ἰερ. Δελένδης.

ΤΡΙΚΚΛΑΩΝ: Σοτ. Ν. Τζωρτζόπουλος.

ΥΔΡΑΣ: Μαριγῶ καὶ Παρασκευὴ Ἐύστ. Κατάνη.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων ὁδὴν τὴν λύσιν τὰ ὄνομα ἐπέθεσαν εἰς τὴν Κληροῦδα καὶ ἐκλήροθησαν οἱ ἕξις δύο: ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΤ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΑΔΗΣ ἐν Ναυπιλίῳ καὶ ΗΡΑΚΛΗΣ Π. ΓΕΩΡΓΟΥΔΗΣ ἐν Ἰωαννίνοις, οἱ ὅσοι ἐνεγραφεύσαν ἀπὸ τῆς Ἰουνίου διὰ τρεῖς μῆνας.

ΕΡΒΕΛΙΝ ΚΑΤΑ ΠΛΟΚ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ (Συνεχία ἴδε σελ. 192)

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ ἐκοιμῶντο. Καὶ μόνον οἱ δύο ἀστυνομικοὶ, ἀπὸ τὰς ἑννεα, εὐρίσκοντο ἑξαπλωμένοι μπρούμυτα κάτω ἀπὸ τὰ πυκνὰ ἀδιαπέραστα κυπαρίσσια, καὶ κοντὰ στὸ μικρὸ μονοπάτι.

Ἐπερίμεναν ἔτσι σχεδὸν ὡς τὰς δέκα. Καὶ τότε μὲλις ἀκούσαν τὸν κρότον τῆς μηχανῆς ἐνὸς αυτοκινήτου, πῶς ἦλθε σὲ λίγο καὶ ἐστάθη ἐπὶ μονοπάτι, τόσο κοντὰ τῶν, ὥστε ἀναγκάσθησαν νὰ κινήσῃσιν τὴν ἀναπνοή των.

— Νά, εἶπε ὁ Λαῖλαψ, τὸ παραθύρου πῶς εἶλεγα τὸ πρῶτο. Ὁ τάφος πῶς εἶνε ἀπὸ κάτω, μὰς γλυτώνει ἀπὸ τὸ μισὸ τουλάχιστο σκαρφάλωμα.

«Ἄ, ἄ! ἐσυλλογίσθη ὁ Ἐρβελίν ὁ Λαῖλαψ ἦλθε ἀπὸ πρὶν καὶ εἶδε τὰ κατατόπια, καὶ τοὺς κάνει τώρα τὸν ὁδηγόν...»

Ὁ Πλόκ καὶ τὸ Ρόπαλο κατέβηκαν ἀπὸ τ' ἀμῆξ: καὶ ἔβγαλαν ἀπὸ μέσα ἕνα σχοινί μὲ κόμβους, ἕνα κοντὸ λουστὸ μὲ πλατεῖες ἄκρες, ἀπ' αὐτοὺς πῶς μεταχειρίζονται οἱ διαρρήκται, καὶ ἕναν ἄλλον μακρὸν, μὲ ἄκρες μύτερές.

Ἄν καὶ μιλοῦσαν σιγά-σιγά, ὁ Ἐρβελίν καὶ ὁ Δυβάλ ἦταν τόσο κοντὰ, πῶς δὲν ἔχονταν οὔτε λέξι ἀπὸ τὴ συνομιλία των.

— Ἐχομε ἀκόμη καιρὸ δύο ὥρες (*), ἔλεγεν ὁ Πλόκ ἐπὶν Λαῖλαπα. Μείνε ἐπὶν θέσι σου, κοντὰ στ' ἀμῆξ, καὶ ἂν ἰδῆς τὸ παραμικρὸν, εἰδοποίησέ μας. Μποροῦμε νὰ φύγωμε ἐπὶν ἔντεκα. Ἀπὸ δὴ ὡς τὸ Παρίσι εἶνε 380 χιλίόμετρα. Σὲ πόσες ὥρες τὰ κάνεις;

— Σὲ πέντε, ἀπεκρίθη ὁ Λαῖλαψ. Κατὰ τῆς τέσσερες τὸ πρῶτον, θὰ εἶμαστέ κοντὰ ἐπὶ ὄγκωμά σου.

— Πάει καλά, εἶπεν ὁ Πλόκ. θὰ εἶνε ἀκόμη σκοτάδι βαθύ. Ἐσύ, Ρόπαλο! τί περιμένεις; Ἐμπρός!

Ἦστερ' ἀπ' ὀλίγες στιγμῆς, ὁ εὐκίνητος Πλόκ ἦτον ἀνεβασμένος ἐπάνω ἐπὶ τὴν στήλην τοῦ τάφου καὶ ἔσφενδόνειεν ἐπιτηδείως τὸ ἀγκίστρι τοῦ σχοινοῦ μὲ τοὺς κόμβους εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ σιδερένια κάγγελα τοῦ παραθύρου.

Τὸ «Ρόπαλο» ἐπιάστηκε ἀπὸ τὸ σχοινί καὶ ἐσκαρφάλωσε ὡς τὸ παραθύρου μ' εὐκολία. Ἦστερ' ἀπὸ δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας, εἶχεν ἀποσπῆσθαι τρία κάγγελα καὶ εἶχε ἀπὸ τὸ ἐπῆρα ἀπὸ τὴν Ἁγία Τράπεζα.

Τὴν στιγμὴν ἐκεῖνην, ὁ Ἐρβελίν ἐπετάχθη ἀπὸ τὸ πίσω μέρος τοῦ τάφου, ἀπὸ πῶς ἦταν ὡς τώρα κρυμμένος καὶ ἐπροσπάθησε νὰ τυλίξῃ ἐπὶ τὴν θηλιά ἐνὸς σχοινοῦ πῶς ἐκράτουσε, τὰ πόδια τοῦ Πλόκ πρὶν πατήσῃσιν ἐπὶ τὴ γῆ.

Ἄτυχία! Ἡ προσπάθεια τοῦ Ἐρβελίν ἀπέτυχε καὶ ὁ Πλόκ, ἀφοῦ ἔπεσε κάτω, ἐσηκώθη ἀμέσως.

— Δυβάλ! βοήθεια!.. ἐφώνησεν ὁ Ἐρβελίν (*).

Ἄλλὰ τοῦ κάκου! τὸ «Ρόπαλο» ἔσφιγγε κηθλα μὲ τ' ἀθλητικά του χέρια τὸν δυστυχισμένον ἀστυνομικόν.

— Ὁ Ἐρβελίν! ἔχομε κατὰπληκτος ὁ Πλόκ. Μπᾶ, τὸν κακούργο! Κ' ἐγὼ πῶς τὸν ἐνόμισα ἐπὶ νεκροταφεῖο; Ὁ διάβολος εἶνε λοιπόν!

— Νὰ τὸν πνίξω; οὐρλιάσε τὸ Ρόπαλο.

— Ὅχι, ὄχι! ἐφώνησε δυνατὰ ὁ Πλόκ. Ὁ Ἐρβελίν ἀξίζει κάτι καλλίτε-

(* Ἴδε εἰκ. προηγουμένου φύλλου σελ. 192.)

Τὴν στιγμὴν ἐκεῖνην, ὁ Ἐρβελίν ἐπετάχθη ἀπὸ τὸ πίσω μέρος τοῦ τάφου, ἀπὸ πῶς ἦταν ὡς τώρα κρυμμένος καὶ ἐπροσπάθησε νὰ τυλίξῃ ἐπὶ τὴν θηλιά ἐνὸς σχοινοῦ πῶς ἐκράτουσε, τὰ πόδια τοῦ Πλόκ πρὶν πατήσῃσιν ἐπὶ τὴν γῆ.

Ἄτυχία! Ἡ προσπάθεια τοῦ Ἐρβελίν ἀπέτυχε καὶ ὁ Πλόκ, ἀφοῦ ἔπεσε κάτω, ἐσηκώθη ἀμέσως. — Δυβάλ! βοήθεια!.. ἐφώνησεν ὁ Ἐρβελίν (*). Ἄλλὰ τοῦ κάκου! τὸ «Ρόπαλο» ἔσφιγγε κηθλα μὲ τ' ἀθλητικά του χέρια τὸν δυστυχισμένον ἀστυνομικόν.

— Ὁ Ἐρβελίν! ἔχομε κατὰπληκτος ὁ Πλόκ. Μπᾶ, τὸν κακούργο! Κ' ἐγὼ πῶς τὸν ἐνόμισα ἐπὶ νεκροταφεῖο; Ὁ διάβολος εἶνε λοιπόν!

— Νὰ τὸν πνίξω; οὐρλιάσε τὸ Ρόπαλο.

— Ὅχι, ὄχι! ἐφώνησε δυνατὰ ὁ Πλόκ. Ὁ Ἐρβελίν ἀξίζει κάτι καλλίτε-

(* Ἴδε εἰκ. προηγουμένου φύλλου σελ. 192.)

— Ὁ Ἐρβελίν! ἔχομε κατὰπληκτος ὁ Πλόκ. Μπᾶ, τὸν κακούργο! Κ' ἐγὼ πῶς τὸν ἐνόμισα ἐπὶ νεκροταφεῖο; Ὁ διάβολος εἶνε λοιπόν!

— Νὰ τὸν πνίξω; οὐρλιάσε τὸ Ρόπαλο.

— Ὅχι, ὄχι! ἐφώνησε δυνατὰ ὁ Πλόκ. Ὁ Ἐρβελίν ἀξίζει κάτι καλλίτε-

(* Ἴδε εἰκ. προηγουμένου φύλλου σελ. 192.)

— Ὁ Ἐρβελίν! ἔχομε κατὰπληκτος ὁ Πλόκ. Μπᾶ, τὸν κακούργο! Κ' ἐγὼ πῶς τὸν ἐνόμισα ἐπὶ νεκροταφεῖο; Ὁ διάβολος εἶνε λοιπόν!

— Νὰ τὸν πνίξω; οὐρλιάσε τὸ Ρόπαλο.

— Ὅχι, ὄχι! ἐφώνησε δυνατὰ ὁ Πλόκ. Ὁ Ἐρβελίν ἀξίζει κάτι καλλίτε-

(* Ἴδε εἰκ. προηγουμένου φύλλου σελ. 192.)

— Ὁ Ἐρβελίν! ἔχομε κατὰπληκτος ὁ Πλόκ. Μπᾶ, τὸν κακούργο! Κ' ἐγὼ πῶς τὸν ἐνόμισα ἐπὶ νεκροταφεῖο; Ὁ διάβολος εἶνε λοιπόν!

— Νὰ τὸν πνίξω; οὐρλιάσε τὸ Ρόπαλο.

— Ὅχι, ὄχι! ἐφώνησε δυνατὰ ὁ Πλόκ. Ὁ Ἐρβελίν ἀξίζει κάτι καλλίτε-

(* Ἴδε εἰκ. προηγουμένου φύλλου σελ. 192.)

που, την έκρυψε στο δρόμο μεταξύ Σάφρι και Κασμπά. Πού; Αυτό θέλω να μάθω και θά το μάθω!

Ήτο φανερόν ότι, αυτήν την φοράν, ο Κατακτητής είχε χάσει την υπομονήν του και ότι έσκόπευε, διά να καταικήση την

«Ο Μπέν Όμαρ ήρχισε να κινή τας χείρας και τους βραχίονας...» (Σελ. 200, στ. 5')

αυθάδη αντίστασιν του Τζούλη, να μεταχειρισθῆ τὰ φοβερώτερα μέσα.

Αλλ' ο Τζούλης δεν έδειλισε. Με την γενναϊότητα που υπέστη τὰ μαρτύρια του Δυπόν, ήτο έτοιμος να υποστῆ και τὰ μαρτύρια του άρχηγού του. Και αυτά βεβαίως θά ήσαν πολύ σκληρότερα.

—Κύριε, είπε, σὰς βεβαίω όι χάνετε τον καιρό σας. Δεν θά σὰς πῶ ποτέ πού είνε τὰ δυό έκατομμύρια του κ. Ρισανέλ, γιατί δεν μπορώ να σὰς τὸ πῶ. Καταλάβετέ το μιά για πάντα!

Χλωμός από τον θυμόν του, ο Κατακτητής έκτύπησεν ένα κουδούνι.

Ο γνωστός μας θαλαμηπόλος παρουσιάσθη άμέσως.

— Ζερμαίν, τον διέταξεν ο κύριός του, φέρε μου εδώ τον γιατρό Μπέν Όμαρ.

«Ο ιατρός Μπέν Όμαρ.

«Τον γιατρό; έσυλλογίσθησαν οι δύο φίλοι γιατί προσκαλεῖ γιατρό;...» Δεν άρχισαν να τὸ μάθουν.

Η θύρα ηνοιχθη και παρουσιάσθη ένας Μαροκινός, φορών χρωματιστήν υτζελάμπαν, χαϊκ από λεπτήν γάζαν, πτυχουμένην επιχαρίτως περί την κεφαλήν του, και κόκκινο φέσι δεμένον εις τὸ μέτωπον με λευκὸν ύφασμα.

Υπεκλίθη ενώπιον του Κατακτητού και τον εχαιρέτησε, τείνων τὰς χείρας προς τὰ έμπρός.

Άμέσως ο ληστής ήρχισε να τῷ όμιλῆ εις την γλώσσάν του. Και διαρκούσης αὐτῆς τῆς όμιλίας, ο ιθαγενής ιατρός έσειε συχνά την κεφαλήν, ως να έλεγε: «Μάλιστα, μάλιστα!»

Κατόπιν έπλησίασε τους δύο αἰχμαλώτους και τους έκύτταξε με προσοχήν. Τότε ο Κατακτητής του έδειξε με τὸ δάκτυλον τον Τζούλην.

Άμέσως ο ιατρός έπάθεσε τὰς δύο μακράς του χείρας επί των ώμων του σπουδαστού και τον έκύτταξεν άτενώς εις τὰ μάτια.

Ο Τζούλης υπέμεινε μίαν στιγμήν αὐτὸ τὸ βλέμμα! αλλά, στενοχωρηθείς από την έπιμονήν του, έξέφυγε με άπότομον κίνημα, φωνάζων:

— «Α, όχι! Κάτω τὰ χείρα, Άραπᾶ! Τι έπαθε και με κυττάζει έτσι σ'τὰ μάτια αυτός; Δεν είμαι άρρωστος, ψευταγιατρέ μου! Άπαθής προς τὰς διαμαρτυρίας του νέου, ο Μαροκινός δεν έσκόπευε τὰ μάτια από επάνω του και μετ'όλίγον ήμπόρεσε πάλιν να τον πλησίαση, σιγά σιγά.

Περίεργον! Ο Τζούλης δεν είχε πλέον την δύναμιν να φύγῃ. Άμέσως ο Μαροκινός, ακίνητος ως τώρα, ήρχισε να κινή παραδόξως τὰς χείρας και τους βραχίονας, έκτελῶν σειρὰν μαγνητιστικῶν χειρονομιῶν πρό τὸ νεαρόν Παρισινού, ο όποίος άνετινάσσετο εις κάθε κίνημα του ιατροῦ, ως εὐν ήρχετο εις έπαφήν με ηλεκτρικήν στήλην.

Ούτε όμιλοῦσε πλέον, ούτε έγελοῦσε.

«Ορθιος, με άπλανεῖς τους όφθαλμούς, με τὸ σῶμα γυρμένον όλίγον προς τὰ έμπρός, παρηκολούθει εὐπειθῶς όλα τὰ κινήματα του μαγνητιστοῦ.

Ο Δίκ και ο Λουλού παρηκολούθουν αὐτήν την σκηνήν σιωπηλοί και προσεκτικοί.

Ίδιαιτέρως ο Κατακτητής παρετήρει μ'ένδιαφέρον τὰς φάσεις του πειράματος, εις τον όποιον υπέβαλε τον αἰχμαλώτον του.

Διότι ο σκοπός του ήτο να τον ύπνωτιση διά του ιθαγενούς έκείνου τσαρλατάνου, ο όποίος ήξευρε την τέχνην, και να τῷ άποσπᾶσῃ άκουσίως τὸ μυστικόν του.

Ο Λουλού δεν έννοούσε τίποτε από αυτά και έφοβετο διά τον φίλον του.

— Τι θά του κάμῃ; Θε μου; έψιθύριζε μη θά του κάμῃ κανένα κακό;

Εν τούτοις ο Μαροκινός ιατρός έρθασεν εις τὸ άποτελεσμα πού έπιθυμούσε:

Ο Τζούλης είχεν ύπνωτισθῆ τελείως. Εἰς έν νεῦμα του Μπέν Όμαρ, έπροχώρει, έπισθοχώρει, έκάθητο, έσηκώνετο, χωρίς να φαίνεται έχων την παραμικράν συνείδησιν του τί συνέβαινε γύρω του. Τὰ κινήματά του ήσαν αὐτόματα και τὸ βλέμμα του άπλανές.

Ο ιατρός τον έπλησίασε, έσκόπευε τὰ έλφάρά του με έμπειρον χείρα, κατοπιν έθγαλε μίαν βελόνην και του έτρύπησε τὸ χέρι.

Ο Τζούλης αὐτε καν έκίνηθη.

Τότε ο ιατρός, στραφείς προς τον Κατακτητήν, τῷ είπεν άραβιστί:

— Έτελείωσε. Μπορεῖτε τώρα να τον ανακρίνετε. Εἶνε στη διάθεσί σας.

«Ο Τζούλης είχεν ύπνωτισθῆ τελείως. Εἰς έν νεῦμα του Μπέν Όμαρ, έπροχώρει, έπισθοχώρει, έκάθητο, έσηκώνετο, χωρίς να φαίνεται έχων την παραμικράν συνείδησιν του τί συνέβαινε γύρω του. Τὰ κινήματά του ήσαν αὐτόματα και τὸ βλέμμα του άπλανές.

Ο ιατρός τον έπλησίασε, έσκόπευε τὰ έλφάρά του με έμπειρον χείρα, κατοπιν έθγαλε μίαν βελόνην και του έτρύπησε τὸ χέρι.

Ο Τζούλης αὐτε καν έκίνηθη.

Τότε ο ιατρός, στραφείς προς τον Κατακτητήν, τῷ είπεν άραβιστί:

— Έτελείωσε. Μπορεῖτε τώρα να τον ανακρίνετε. Εἶνε στη διάθεσί σας.

«Ο Τζούλης κινᾶται

Ο άρχιληστής, άνυπόμονος να μάθῃ τὸ μυστικόν, τὸ όποιον ο νεαρός αἰχμαλώτος είχε φυλάξῃ τόσον καλά ως τώρα, ήρχισε να τον έρωτᾶ:

— Τζούλη, θά μου άποκριθῆς;

Ο ιατρός έν τῷ μεταξύ έξηκολούθει τὰς μαγνητιστικὰς του χειρονομίας.

Ο Δίκ επανέλαβε την έρώτησίν του άκόμη δύο φορές, και την τρίτην ήκούσθη από τὸ στόμα του Τζούλη ένα «ναί» ύπόκωφον και σχεδόν ακατάληπτον.

Η θέλησις του παιδιου ένικᾶτο.

Μειδιάμα θριαμβου έφώνησε τὸ πρόσωπον του Δίκ, ο όποίος έξηκολούθησε να έρωτᾶ, τονίζων μίαν-μίαν τὰς λέξεις:

— Να μου φανερώσῃς τὸ μέρος, όπου έκρυψες τὰ έκατομμύρια... Ναί, τὸ μέρος... Πού είνε αὐτὸ τὸ μέρος;... Ελα, μίλησε! άποκρίσου!.. Τὸ θέλω!

Ο Λουλού έννησεν επιτέλους πού ήθελε να φθάσῃ ο φοβερὸς Κατακτητής.

Εβλεπε τον φίλον του, ο όποίος έφαίνετο να ύποφέρῃ φρικτά.

Τὸ πρόσωπόν του ήτο ώχρόν, τὰ χείλη του έτρεμαν, μιά πάλῃ έγίνετο έντός του.

Δεν ήθελε να όμιλήσῃ, και όμως δεν ήμπορούσε νάντισταθῆ εις την ύποβολήν.

Μία άλλη θέλησις, ισχυρότερα τῆς ιδιότητος του, τῷ επεβάλλετο. Από τὸ ανοικτόν στόμα του έθγαίνεν ένας ύπόλευκος άφρός και από τον λάρυγγά του εξέφευγάν άνασθροί ήχοι.

Ο Λουλού ήθελε να τρέξῃ προς τον φίλον του, αλλ' έμποδιζόμενος υπό του Δίκ, έφώναζε κλαίων:

— Τζούλη! σε παρακαλώ! Άν ξέρῃς πού είνε τὰ καταρραμένα αὐτὰ έκατομμύρια, πέ τούς το!.. πέ τούς το!

— Μίλησε! τὸ θέλω!.. επανελάμβανεν ο Κατακτητής. Πές μου πού έκρυψες τὰ έκατομμύρια.

Ο δυστυχῆς Τζούλης δεν ήμπορούσε πλέον να κάμῃ διαφορετικά. Η αντίστασις του είχεν εξαντληθῆ.

«Τὰ έκατομμύρια, έτραύλισε, είνε εκεί πέρα... στὸ...»

Αλλά δεν επροχώρησε.

Άγρίως φρικτά, τὸ σῶμά του όλον έκλονίσθη από ένα σπασμόν και δεν είπε πλέον οὔτε λέξιν.

— Πού;... πού;... έφώναξεν ο Δίκ, ο όποίος ήρχισε να καταλαμβάνεται από θυμόν.

Ο Τζούλης ανέλαβε την χρῆσιν τῆς γλώσσῆς.

— Εἶν' εκεί, έτραύλισε, στὸ χείμαρρο... τρία μέτρα από...»

«Αποτυχία!

Την στιγμήν έκείνην ο Λουλού, καταληφθείς από άληθινήν νευρικήν κρίσιν, εξέβαλε μίαν φοβεράν κραυγήν και με έν κίνημα τόσον άπότομον, ώστε ο Κατα

κτητῆς δεν ήμπόρεσε να τὸ προλάβῃ, ώρμησε προς τον φίλον του και τον ένηγκαλίσθη, κλαίων και φωνάζων:

— Τζούλη! Τζούλη!... Τι σου κάνουν; Άνοιξε τὰ μάτια σου, σε παρακαλώ! Άχ! φοβάμαι! φοβάμαι πολύ!.. Μὴ τον βασανίζετε, κύριε, έτσι... Θά τον σκοτώσετε! Βλέπετε, ότι ύποφέρει φρικτά!...

— Να πάρ' ή όργῆ! άνέκραξεν ο Κατακτητής, θυμωμένος διά την άπρόοπτον αὐτήν επέμβασιν.

Και ο ιατρός επίσης άφήκε μίαν ελασφημίαν, διότι προέδλεπε τί θά συνέβαινεν.

Η έπαφή του Λουλού, τὸ φύσημα τῆς άναπνοῆς του επί του προσώπου του Τζούλη, ήρχισε να τον έξυπνίσῃ εις μίαν στιγμήν.

Ηνοιξε τὰ μάτια του και κυττάζων έκπληκτος ολόγυρά του, είπε:

— Πού είμαι;... Κοιμώμεν;... Άχ, πῶς μου πονεῖ τὸ κεφάλι μου!

Εξαφνα, βλέπων τον μαροκινόν ιατρὸν και τον Κατακτητήν πού τον έκύτταζαν με άγωνίαν, τὰ ένόησεν όλα.

— Την έπαθα! έφώναξε. Μ'έκοίμωσαν, με ύπνώτισαν! Τὸ ξέρω εἰγὼ αὐτὸ από τὸ σχολεῖο... Οι κακοῦργοι! Θά με έρω-

τησαν ύπνωτισμένο και θα τούς τὰ είπα όλα!

Και στραφείς προς τον Λουλού, τον ήρώτησε:

— Άλήθεια, τὰ είπα όλα;

— Όχι όλα, άπεκριθῆ ο Λουλού. Όχι! Κραυγῆ άγρίας χαρᾶς ύπεδέχθη αὐτὰς τὰς λέξεις.

— Α, α, έφώναξεν ο σπουδαστής, φαίνεται πῶς μόρεσα να κρατηθῶ με όλα τὰ μαγικά τους! Λαμπρά λοιπόν! Δεν θά με καταφέρουν οι κακοῦργοι, γιατί, —κι αὐτὸ μὰς τὸ είπαν στὸ σχολεῖο,—άμα αντίσταθῆ κανείς καλά την πρώτη φορά, δεν ξαναῦπνωτίζεται.

Τώρα δεν φοβάμαι τίποτα! Για κόπιασε-εδώ, κύρ γιατρέ με τὰ άσπρα σου φουστάνια και με την κόκκινῃ σκούφια, να με ξανακαιρίσης! Άν τὸ κατορθώσῃς, θά σου πῶ μπράβο!

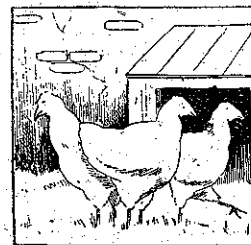
Χωρίς να έννοῇ τί τῷ έλεγεν, από τὸ ὕψος μόνον του Τζούλη, ο ιατρός έμάντευσεν, ότι δεν θά έστέκετο να τον ύπνωτίσῃ πάλιν. Και στραφείς προς τον Κατακτητήν έδήλωσεν, ότι προς τὸ παρὸν δεν ήμπορούσε να κάμῃ τίποτε, αφού ο νέος άγθίστατο κατά τῆς ύποβολῆς.

(Επεται συνέχεια)

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Τρεις όρνιθες

— άντι 30,000 φράγκων. Μία όρνιθα, δέκα χιλιάδες φράγκα! Έ, δεν είμπορεῖτε να πῆτε ότι είνε και πολύ... εύθηνῆ!..

Ίνδος ξυλοκόπος

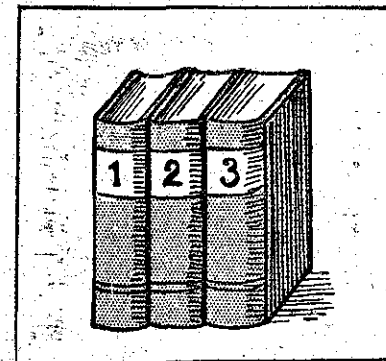

Ο Ίνδος αὐτὸς φαίνεται ότι είνε ξυλοκόπος, από τον ιδιαιτέρον σιγματισμόν του προσώπου του. Αἱ δύο έκείναι μαῦραι γραμμαι σημαίνουν ότι εργάζεται εις τὸ δάσος, οι δὲ κύκλοι με την κοκκίδα εις τὸ μέσον, παριστάνουν τούς κορμούς των δένδρων, τὰ όποια κόπτεται. Ως

έδειξαμεν και άλλοτε, οι Ίνδοι σιγματίζονται έκαστος αναλόγως του επαγγέλματός του.

Εβδομαδιαιοι Διαγωνισμοι

α.) Πρόβλημα

Ίδου τρία βιβλία, τὸ έν κολλητὰ εις τὸ άλλο, εις μίαν έταξέρην. Ένας σκόρος ειςεχώρησε και τὰ έτρύπησεν από τῆς πρώτης σελίδος του πρώτου βιβλίου μέχρι τῆς τελευταίας σελίδος του τρίτου. Αἱ σελίδες κάθε βιβλίου άποτελοῦν πάχος τριῶν έκατοστῶν του μέτρου, τὸ δὲ πάχος κάθε καλύμματος είνε ήμισυ έκατοστῶν. Ζητεῖται: πόσων έκατοστῶν πάχος έν ὄλω έτρύπησεν ο σκόρος; (Προσοχή! είνε πολύ εύκολον, αλλά και πολύ δύσκολον.)

γ.) Διὰ τούς Γαλλομαθεῖς

Εσάλη υπό τῆς Ήλευθερωθείσης Ήπειρου
Οη* s*ni* h*n gr*nn
R*c*it* b*n p*nn

Ζητεῖται ή άνάγνωσις του Φωνηεντολίπου τούτου.

γ.) Παίγνιον

Εσάλη υπό τῆς Κυριαζούσης Κυανολεύκου

ΝΟΣ	ΣΜΕ	ΜΠΙ	ΔΟ.
ΓΡΑΣ	ΝΟΣ	Α	ΔΡΟΣ
ΦΕ	ΡΗ	ΕΑ	ΤΕΛ
ΜΠΙ	ΔΟΣ	ΚΟΣ	Ε

Να συναρμολογηθῶναι συλλαβαί αὐται, ώστε νάποτελεσθῶν τρία γνωστά ψευδώνυμα τῆς «Διαπλάσεως», εκ δύο λέξεων έκαστόν.

Άλλοσις: Αἱ λύσεις—όσωνδήποτε ζητημάτων του αὐτοῦ φυλλαδίου,—συνοδεύονται υπό ενός μόνον δικαίεπιου γραμματοσήμου.

Λύσεις του 23ου φύλλου

α.) Ο συμμαθητής του εύρίσκειται εὐν άναστραφῆ ή εἰκὼν, με τὸ πρόσωπον σχηματιζόμενον από τὰς ρίζας των δύο μεσαίων δένδρων.—β.) L'œuf.—γ.) Βάας, Πύθων, Κροταλίας, Δενδρογαλῆ.

Σελίς ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΟ ΣΤΑΡΙ ΚΑΙ ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

Ότι βάζουν τα λουλούδια πέρα σ'τής βαλανιδιάς, κίνησε η Αίλω με τη Μαλέκω της για τα χαράκια, να καμαρώσουνε τον καρπό.

Σάν το μάλαμα φαίνονται τα στάχια καθώς απλώνονταν επάνω τους ο ήλιος, κι' ως ήτον κοντά 'στο βασιλέμμα. Από μακριά τ' αγάντσαν και της πήρ' η χαρά. Με τα λιγνά κορμιά τους και τα βαρεια κεφάλια, φαίνονταν σάν 'ποσταμένα, μα και 'περήφανα, σάν 'ναιωνόθαι κι' αυτά το θησαυρό που έκλειούσαν.

«Τήρα, Μαλέκω, τήρα εκείνα τα μανούσια πούνα σ'τόν οχτό κορδωτά και τευταμένα, δέν φαίνονται ν'άποστάσανε σ'τή ζωή τους, μα τήρα τα, πώς είνε ετυχιωμένα, πώς κρατούν ψηλά το κεφάλι, και πώς παίζουνε και γελούνε με τ'άγέρι, πού τ'α πηγαίνει δώθε, κείθε. Έγώ σαυτά θέλω να μοιάσω, νάνε η ζωή μου όλο παιγνίδι και γέλιο και γάμα δλόρθη και άμορφη από τη στιγμή που γεννώμαι, ως τη στιγμή που πεθαίνω. Γιατί να σκύψω και να ιδρώσω και να πεθάνω αποσταμένη όπως το στάρι; Τι; τα μανούσια δέν είν' καλά και η ζωή τους είναι χαμένη;—Κάθε πρόμμα, παιδί μου, έχει τον τόπο του και κάθε γέννα το σκοπό της: τίποτε δέν είνε άνωφέλετο σ'τήν πλάσι που μ'ας τριγυρίζει. Το στάρι έχει μεγάλο σκοπό σ'τή ζωή του, είνε βαρεια η δουλειά του και γι'αυτό χρειάζεται λίγο να κοπιήσει, μα με όλους τους κόπους του, δέν φαίνεται λιγώτερο εύχαριστημένο, από τι μανούσια που είνε γύρω του, γιατί ξέρει τι αξίζει και τι κρατεί το ιδρωμένο κεφάλι του.

«Τα πεταχτά λουλούδια που ζήλεψες έχουν κι' αυτά το δικό τους σκοπό: είνε λαφύρερος και καλύτερος ο σκοπός τους, μα είναι πάντα καλύτερος από τον έδωσε. Έκείνος που τάπλασε. Αυτό είνε μόνο για να μορφαίνουν, να μορφαίνουν τον τόπο και να ζαποστάνουν τα μάτια της λίγες ώρες που έχουν καιρό να τα καμαρώνουν. Αν τα μανούσια ήταν σ'τη θέσι σου και είχαν το 'λεύθερο πώχες εσύ, να διαλέξουν το δρόμο που θα πάρουνε σ'τή ζωή τους, δέν θα γίνονταν μανούσια. Τα βλέπεις έτσι χαρούμενα γιατί δέν καταλαβαίνουν το μικρό τόπο που κρατούνε 'στό μεγάλο σκοπό που έβαλε ο Θεός εις την πλάσι του, και αν τον καταλάβαιναν δέν θα μπορούσαν να τον αλλάξουν. Μα σ'ου που είνε σ'το χέρι σου να γίνης οτι θελήσης και οτι με την καρδιά σου αποφασίσεις, για να μη 'ποστάσης όλίγο, θα διαλέξης θέσι τόσο μικρή και σκοπό τόσο λαφρό;—Σώπασε από την ντροπή της η Αίλω που δείχτηκε τόσο τειπέλα μπροστά σ'τη Μαλέκω της; την ψηλά και ίσα γρηά που σ'όλη της την ζωή δέν εκάθησε, μα και που δέν έχασε ουτε στιγμή από κοντά της την γρηή κι' αληθινή ευτυχία που βγαίνει απ' την δουλειά.

Βάρνα του Κανάρη

ΤΟ ΚΥΜΑ

Άκούσατε καμιά φορά Ρευβάζοντας τι λέει Το κύμα που έδω γελά Κι' έκειθε πάλι κλαίει; Σάν έρχεται και μ'ας σκορπά Τους κάτασπρους άφρους του, Μιά λέξι δέν έπήρατε Ποτέ απ' τους σκοπούς του;

Το κύμα! 'Ω! για δέξ τε το Τήν θάλασσα να σχίξη, Ν' άνασηκώνη την πλαταιά Κορφή του και νάφριξη!... Δέν μοιάζει νάνε ο φλοισβός του Πού αλωνίως κάνει, Τραγοδι σ'την έλευθερία, Πού 'στά ουράνια φθάνει;

Το κύμα! 'Ω! έχει ζωή Κ' είν' ο προορισμός του 'Εν όσω άφρίζει, έν όσω ζή Ν' άκούεται ο σκοπός του. Περνάει ήπειρούς και νησιά' Οι άνθρωποι τ'ο μισούνε: Χίλιες βρυσιές επάνω του Οι ναυτικοί πετούνε'

Μ' αυτό κυλάει 'άδιάφορο, Κυλάει πρ'ς τ'άκρογιάλι, 'Όπου θά σπάζη με φωνή Τιτανική, μεγάλη, Και μ' ένα στόνο σ'τόν Θεό 'Θά πη έλη την ζωή του,— Είς τον Θεό που μόνο Αιτός Κρατάει την όρμη του

Κύμα

ΣΜΥΡΝΗ

Πρ'ς την έσπεραν, όπόταν αι τελευταία άκτινες του δύοντος ήλιου άντενακλάντο έπί της γαληνιαίας θαλάσσης, βλέπομεν μίαν μεγάλην πόλιν εις τον μυχόν ενός κυναυό κόλπου. Είνε η Σμύρνη. 'Ω, θά την άνεγνωρίζα μεταξύ εκατόν άλλων! Πόσας φορές έχω άναπολήση αυτήν, πόσας φορές ήκουσα τάς διηγήσεις εκείνων, όστινες την έγνωρισαν! Το όνομά της, έπαναλαμβανόμενον τόσον συχνά παρά των ποιητών, ήχει άρμονικώς. 'Ολιγώτερον βεβηλωμένη από την Νεάπολιν

διά της έπισκέψεως των περιηγητών, περικυκλωμένη από την μαγνητική άνατολικήν θάλασσαν, είνε άγνωστος και άγνωστα. 'Οπισθεν αυτής υπάγεται μία άπειρία ποταμών άγνώτων και χωρών παρθένων. 'Ιδού, εκεί, νεωτερίζουσα και βάρβαρος, καιουργής και παλαιά, 'Ελληνική, Γαλλική, 'Ιταλική και Τουρκική, κοσμοπολίτις και πολύγλωσσος, με τους μιναρδες, τ' Τουρκικόν κομητηριών κρυπτόμενον υπό παραπέτασμα κυριασίσσω, τα λευκά κωδωνοστάσια και τους φαιούς θόλους των 'Ορθοδόξων της εκκλησιών, τ'ο φαίον σύμπλεγμα των τουρκικών οικιών, έκτιστομένων πολύ μακριά, πλησίον της κορυφής του βουνού Πάγος και κατά μήκος της θαλάσσης, την υπεροπτικήν πρόσοριν των ευρωπαϊκών οικιών, άνω των όποιων κυματίζουν αι προξενικάι σημαίαι, ως εάν η Δύσις ήτο ήδη εγκαθιδρυμένη ως κυρία εντός του πλέον έπιθυμητού και του ωραιότερου των λιμένων της 'Ανατολής,—ατή είνε η πόλις, την όποιαν ήν παλαιόν 'Αραβικόν όνομα άποκαλεί οφθαλμόν της Μικρασίας και πατέρα της 'Ανατολής.

(Gaston de Champs) 'Ιας Αύρα

ΠΑΡΕΞΕΙΓΗΣΙΣ

— Πες του Κώστα, Μαρία, να περάση από το σπίτι του κ. Χ... να του πη πολλούς χαιρετισμούς εκ μέρους μου και οτι τον παρακαλώ να έλθη άπόψε στο σπίτι να πάρουμε το τσάι μαζί. 'Αν δεχθή, τότε άς περάση κι' απ' το καπνοπωλείο, να πάρη ένα πακέτο τσιγάρα και να μου τ'α φέρη άμέσως.

Κώστας:— Άμέσως, άφέντη, άκούσα. ('Εν τ'ή οικία του κυρίου Χ...)

Κώστας:— Πολλούς χαιρετισμούς εκ μέρους του κυρίου μου, και ος παρακαλεί να έρθετε άπόψε στο σπίτι να πάρετε το τσάι μαζί. 'Αν θά έρθετε, τότε περάστε από το καπνοπωλείο να πάρετε κ' ένα πακέτο τσιγάρα και να του τ'α φέρετε άμέσως.

'Αφρ'εσσα Θάλασσα

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

'Ενας συμμαθητής λέγει εις τον Φάωνα κατά την ώραν του διαλείμματος:— Φύλα μου, σέ πικραλώ, τ'α βιβλία. Και ο Φάων άρχίζει να φιλή τ'α βιβλία του.

— 'Αφρ'εσσα Θάλασσα, ποία είνε η επίτασις του ν'ν; — 'Εγώ; Νουί!..

'Εστάλησαν υπό του Τέλλου 'Αγρα

Από την έσπερινήν προσευχήν της μικράς Κιχής:— 'Αχ Θε μου, και Χριστέ μου, και Παναγίτσα μου, άς ξεχάση αύριο η μαμά μου τ'α κλειδιά του μπουφερί!..

'Εστάλη υπό του Μεγάλου Ναπολέοντος

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,"

'Αθήραι, 38 όδ'ος Εδουαίδου την 21ην Μαΐου 1914.

ΚΑΛΗ σύμπτωσις, να λάβω την έπιστολήν του 'Αδουαίδου από τάς πρώτας αυτής της έβδομάδος. 'Ιδού τι μου γράφει παρ'όθεν τον σωρείτην-έκείνον—σωρείτης λέγεται μία σειρά συλλογισμών,— του κ. Φαίδωνος περί καρυδιών κτλ.: «'Όταν μου άπαντίζεσ κάθε φορά με δύο λόγια, γίνεται τίποτε; 'Όχι. 'Όταν μου άπαντίζε με περισσότερα λόγια, χαίρομαι; Ναι. 'Όταν χαίρωμαι, είμαι εύτυχής; Είμαι. 'Ε, όταν σκεφθής δι' αυτά, θά μου άπαντίζεσ κάπως έκτενέστερα». Ναι, παιδί μου, φθάνει να μου γράψης κάτι έξυπνον, σάν αυτήν την φορά, και να πίνω στα χέρια μου το γράμμα σου πριν ξεγανθώ ή χάσω.

Να και η 'Ηρωϊκή Σάμος πού είνε να μου γράψη τόσον καιρόν! 'Αλλά το χειρότερον είνε που ίσχυρίζεται ότι «καλλίτερα, γιατί δέν μ'έζάλισε κηλόα, και γιατί όταν γράψη, έννοσι να γεμίζη την κόλλα, έστω και με άέρα». Μα όχι, όχι! Να ξέρησ ότι ποτέ δέν με ζαλλίζει, και ότι άπεναντίας γράφει πολύ ουσιασθή πράγματα. 'Εξαρνα τ'α σημερινά περί Προσκόπων τ'α εδιάβασα με το ζωηρότερον ενδιαφέρον. κ' έγάρην πολύ που εισηγήθη και εις την πατρίδα της ο λαμπρός αυτός θεσμός. 'Εγώ δ'π' ύψει μου δύο γράμματά σου, Πυθαγόρα Σάμιε έκείνο όπου γράφεις τόσα ώρατα διά τον Μάχη, και το άλλο όπου κρίνεις τ'α 'Στρατιωτικά Διηγήματα του Σουλίου των 'Ωφελίων Βιβλίων. Κι' έγω τ'α εδιάβασα και μου ήρεσαν πολύ. 'Ο Σούλλιος έκαμε διαγωνισμόν διηγήματος και αυτά τ'α πέντε που εξέδωσεν, είνε τ'α βραβευθέντα. Βλέπω με γαράν μου, ότι έχεις μεγάλην κλίση πρ'ς ανωτέρας μελέτας.

Σωστά αυτά που γράφεις περί δημοτικής, εξ άφορμής του Φάωνος, Θεμε Βανιώνη. 'Αλλά τι να σου πώ! 'Η γλώσσα που μεταχειρίζεσαι, μου φαίνεται λιγάκι... πικρατωμένη. 'Εκείνο το «άνεμελιά», εκείνο το «αισθημάτα», εκείνο το «άναμνημένη», εκείνο το «ή συχώρηση μου είνε δοσμένη απ' τ'α τώρα» κτλ. κτλ. μου φαίνονται σάν σχολαστικισμεί. Διότι έχει και η δημοτική τάς σχολαστικισμούς της. Το ζήτημα είνε να γράψη κανείς—προπάντων στα γράμματά του,— μία γλώσσα φυσική, όμαλή, χωρίς κανενός είδους επιτήδεισι.

'Η 'Ελληνική Αίγλη διαμαρτύρεται: Ιον κατά της Αίγλης του 'Ελληνομυθόν γιατί να της πάρη (σχεδόν) το ψευδώνυμόν της, άφού δέν υπέγραψε παραίτησιν; Ζον κατά της Βαλκανικής Συμμαχίας «διότι εφαρμόζει το έξ όνυχος τον λόντα όπου δέν πρέπει και άδικεί η μάλλον συκοφαντεί το φύλον μας». Ζον κατά του Φάωνος «τίτι την δημοτικήν την θεωρεί μαλλιάρην» και τον «καθ' όλων των λογίων μας εκείνων που, ενφ' έχομεν δύο γλώσσας εθνικωτάτας, ελληνικωτάτας, τρώγονται ποιά να έπικρατήσθ, άντι, ενωμένοι κτλ. κτλ.». 'Όσον διά το ζήτημα των ξένων λέξεων, συνιστώ εις την 'Ελληνικήν Αίγλην να διαβάση το σοφόν σύγγραμμα του κ. Μανώλη Τριανταφυλλίδη «Ξενηλασία ή 'Ισότηεια» και εκεί θά ιδήσ ότι πολλά λέξεις από αυτά που δέν ξεύρει πώς λέγονται... ελληνιστί, είνε ήδη... ελληνικαί.

Δέν γίνεται, Τριανυμία, να σου πώ ξένον ψευδώνυμον, δέν έχω το δικαίωμα. 'Όσον διά το άλλο, μην άμφιβάλλης, ότι έμπιστεύομαι τυφώς εις τον τυφλόν κληρον. 'Αλλοιωτικά—τυφλούς με!—δέν θά εύρισκα άκρη και λογαριασμόν. Είνε τόσον πολλοί εκείνοι που θά ήθελα να εύχαριστήσω! Και άποδείξτε ίσα-ίσα ότι αναθέτω την εκλογήν εις τον κληρον, είνε αυτό που βλέπεις: να δημοσιεύονται τρία,

τέσσαρα κατά σειράν της 'Αλφα ή του Βήτα και ιδιόν σου κανέν. Έγώ θά το έκαμα ποτέ;—Θά πώ εις τους ενδιαφερομένους, ότι η ψήφια της 'Ηρωϊκής Σάμου εγέννησε δύο έξυπνότατα γατάκια, εκ των όποιων το εν όνομάσθη Φάων και το άλλο Λορελί.

Τιτίνα, χαίρω πολύ διά την γνωριμίαν. Να διαβάσης εις το Ιον φύλλον του τόμου τον «'Οδηγόν του Συνδρομητού». Αύτός λυσι δλας σου τάς άπορίας. 'Θά ιδής προπάντων, ότι πρέπει να περιμένης ως το έρχόμενον έτος δι' όλα αυτά που ζητείς. Το φύλλον ειμπορείς να το αγοράζής και από το Πρακτοσίον.

Νομίζω, ότι σου άπήνησα, Μικρασιάτα, ότι δέν επιτρέπεται να μου στείλης διηγήματα αντιγραμμένα απ' όπουδήποτε. Μόνον πρωτότυπον ή μεταφρασμένον. Τ'α Παίγνια, και έν γένει τ'α μικρά διάφορα, δέν αναφέρονται ούτε εις τάς 'Εγκρίσεις ούτε εις τάς 'Απορίψεις.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,"

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΠΙΣΤΗΣ εν 'Αθήναις βραβευθείς εις τους Διαγωνισμούς των Λύσειων 135 και 139, εις δε τον 131ον υπό το ψευδώνυμον Περσεύς ('18ε Διάπλασις 1912, σελ. 427, 1913 σελ. 379 και 1914 σελ. 163)

Τ'α στέλλει κανείς και περιμένει να δημοσιευθώσ' και έξαρνα, εκεί που απελπίζεται περιμένω, τ'α βλέπει. 'Η και δέν τ'α βλέπει ποτέ... 'Εξήγησα εις προηγουμένην 'Αλληλογραφίαν, τι είνε το Κυβόλεξον. 'Ορειοσάβη της Δέξης, δέν σιέπτεσαι καλά. Είτε έγχορνονται τ'α έργα σου, είτε άπορρίπτονται, είτε δημοσιεύονται, είτε μέγουν, όσάνεις γράφης κάτι καλόν πρέπει να μου τ'ο στέλλης, διότι ποτέ δέν ειμπορείς να ξεύρης τι γίνεται. Το προηγούμενον ποιήμα σου άπερίφθη. Είδα όμως, ότι γρήγορα θά είσαι εις θέσιν να κώμης και δημοσιεύσιμα ποιήματα, έπειθ' δε αυτά είνε σπάνια, άν μου στέλλης, θά κληρώνωνται συχνά. 'Όστε μην άδικήσης τον εαυτόν σου από μίαν άτυχίαν που είχες εις τ'α πελά και εις το πρώτόν σου έμμετρον. Σύμφωνοι; 'Ωραίας έπιστολάς μου έστειλαν αυτήν την έβδομάδα και οι εξής: Τροπαιοχός 'Ελλάς,

Ματωμένη Δόξα, Παγκύριος Πόθος, 'Ακτις Χ.

Τόν άγαπητόν μου Σταμάτιον Σταματίου, τ'ο άλησμόνητον Κεντρί της «Διαπλάσεως», Διοικητικόν 'Επίτροπον τώρα του Σιδηροκάστρου, συλλυπηόμεναι οικογενειακώς διά τον θάνατον της πολυτίμου μητέρας του.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

'Εγκρίνονται: Διάφορα του Κώματος, του Ναυάρχου Μιαούλη, της 'Ηρωϊκής Σάμου, της 'Εξορίστου 'Αιθιώδης, της Άσπασίας, της 'Ομηρικώς 'Ιθάκης, της 'Ευέλπιδος Νεότητος, της Πρωτοψίκσης των Δολλοχίων, της Βαλκανικής Συμμαχίας, του 'Αδουαίδου, του Αιολέως, της 'Ελληνικής Νίκης.— Παίγνια, II. Πνεύματα, 'Ανέκδοτα, και άλλα μικρά διάφορα διαφόρων.

'Απορρίπτονται: «Ζέφυροι» (άκατάλληλον).— «'Η θρησκεία» (κοινωτοπία).— «Δύο άρνιά και δύο παιδιά» (κακογραμμένον).— «Πολύ φαί βλάπτει» (όχι άρκετά λεπτόν).

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Όδδεν ψευδώνυμον εγκρίνεται η άνανουίται άν δέν συνοδεύεται υπό του δικαιώματος φη.1. Τ'α εγκρίνομενα η άνανουίμενα ίσχυουν μέχρι της 30 Νοεμβρίου 1914. 'Όσα συνοδεύονται από Α. ά. νήνουν εις άγόρια, και όσα από Κ. εις κορίτσια.

Νέα ψευδώνυμα: Κερασόβιτης, ά. (Α.Ι.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επίθυμούν ν'άνατλάζουν: ο Δαρνοστέφης 'Ηρώς (0) με Βαλκανικήν Συμμαχίαν, Κύμα, Τέλλον 'Αγρον— ή Ψαροπούλα (0) με Τριελλην Ναυτοπούλαν, Κερκυραϊκήν Άύραν, Μπαρουτοκαπινομένην Γαλανόλευκην, 'Ιόλην, Παραήλον, 'Αδουαίδου, Τριανυμίας, Αθήνην, Καρμηλίτιδα.— ο 'Αδουαίδης (0) με 'Εδαισθητόν Βεράγον, 'Ελληνικήν Αίγλην, 'Αββύλον.— ο 'Αφροσμίμων Πέλαγος (0) με 'Θμίον Βανιώτην, Τριανυμίας, Τέλλον 'Αγρον, Δαρνός εφ'η Γαλανόλευκην.

'Η Διάπλασις άσπάζεται τους φίλους της: Κύμα του 'Ιονίου (έλήφθησαν). Σωφίος Μπιμπικόν (αι παραγγελία σου εξετελεσθησαν) Σιδηρούν Προσοπίον (να διαβάσης τάς Προκηρύξεις του Δημοψηφίσματος και θά τ'α έννοήσης όλα' χωρίς ύπογραφήν δέν δημοσιεύω τίποτε) Σαλήριον 'Είμαρνήνη (δέν άμφιβάλλω περί της άγάπης σου' τώρα που θά τελειώσουν τ'α μαθήματα, γράψε μου συγχό-τερα) 'Ατρούμιο 'Εδζωνάκι (η περι ής έρωτς, είνε πάντοτε συνδρομητρια' τ'α σταλέντα έλήφθησαν' χαίρω διά τάς προσόδους) Ρεύμα του Βοσπόρου (έστειλα καλή νύκτα) Τρυποκάροδο (ύπομονή! τ'α καλά κόποις κτώνται) Πατριδα των 'Ηρώων (και βέβαια να εξακολουθήσης) 'Ανθος της 'Ανατολής (έστειλα) 'Αστέρα της 'Ελευθερίας (έγέλασα με την ιστορία των σημαίων' κούταξε όμως μη πάθης καμιά δουλειά' και έχε ύπομονήν, έως να γίνη κ' εκεί πέρα έπίσημος η ελληνική σημαία...) 'Ελληνικήν Νίκην (έλαβα: εύχαριστώ) 'Ατόνομον 'Ηπειρόν (εύχαριστώ διά τ'ας καλές διαθέσεις' τ'α ψηφία εκείνα που βλέπεις εις την ταϊνίαν, διά σέ δέν σημαίνουν τίποτε' είνε πρ'ς εύκολίαν της διεκπεραιώσεως) Νικηφόρον Στόλον (έλαβα: εύχαριστώ) χαίρω που έσηκώθηκε και από το κρεβάτι) Τροπικήν Βάσην (ώραιότητα η επιστολή σου' βραβεύον έστειλα) Ναυάκι της Δέσθου (συγχαρητήρια διά την ίδρυσιν του Συλλόγου. περί του όποιου εις το προσεχές' έμπρός τώρα, εργασία! διά το κομμάτι που μ'έρωτ'ας, δέν ένθυμομαι κλέον' φαντάσω,

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εσχόλην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστόν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ :
 Ἐτησίᾳ . . . δρ. 8,—
 Ἐξαμηνίῳ . . . 4,50
 Τριμηνίῳ . . . 2,50

Ἐξωτερικοῦ :
 Ἐτησίᾳ . . . φρ. 10,—
 Ἐξαμηνίῳ . . . 5,50
 Τριμηνίῳ . . . 3,—

Ἄλ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1878

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἐσωτερ. λ. 10, Ἐξωτερ. λ. 15
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἕκαστον λστ. 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Ἐδριανίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βασιλειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 21ος

Ἐν Ἀθήναις, 31 Μαΐου 1914

Ἔτος 36ον.—Ἀριθ. 26

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΤΟΥ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΜΕΝ, ὅτι, κατὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὸ 11ου φύλλον, σελ. 91 προκηρῶμεν, οἱ μέχρι τῆς 31 Μαΐου ε. ε. ἐγγραφόμενοι διὰ Ξεσπαθώματος νέοι συνδρομηταί, καθὼς καὶ οἱ ἐγγράφοντες αὐτοὺς ἔχουσι τὸ προνόμιον ναυροφίτου τῶν τόμων τῆς «Διαπλάσεως» τῶν ἐτῶν 1899 ἕως 1905, ὅλους μαζί ἢ χωριστὰ ἓνα ἕκαστον, τιμώμενον ἀρχικῶς δραχ. 7, ἀντὶ δραχ. 4 μόνον (καὶ χρυσόδετον ἀντὶ δραχ. 7), τὼς δὲ τόμους τῶν ἐτῶν 1906—1913, ὅλους μαζί ἢ χωριστὰ ἓνα ἕκαστον, τιμώμενον ἀρχικῶς δραχ. 8, ἀντὶ δραχμῶν 4,50 μόνον (καὶ χρυσόδετον ἀντὶ δραχμῶν 7,50).

Αἱ ἄνω τιμαὶ εἶναι διὰ τὸν παραλαμβάνοντα τοὺς τόμους ἐκ τοῦ Γραφείου μας, οἱ παραγγέλλοντες νὰ σταλοῦν ταχυδρομικῶς, πρέπει νὰ προσθέτουν διὰ ταχυδρομικὰ τέλη ἐκάστου τόμου λεπτὰ 50 οἱ ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ δρ. 1,20 οἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ὠραίων γ') Τὸ σύνολον τῶν ἐξωτερικῶν φορημάτων δ') Ναὸς τουρκικός ε') Θεὸς τῶν Ρωμαίων ς') Κτητικὴ ἀντωνυμία ζ') Σύμφωνον.

Εἰς τὸν Ρόμβον (καθῆτος καὶ ὀριζοντίως τὰ αὐτὰ) ἐκ τῶν ἄνω κατὰ σειρὰν: α') Σύμφωνον β') Ρῆμα ἀπρὸσωπον γ') Μέγας Γάλλος μυθιστοριογράφος—καὶ τὰ λοιπὰ ὅπως εἰς τὴν Πυραμίδα.

Τὸ πρότιτον καθήκον τοῦ καλοῦ συνδρομητοῦ εἶνε ἡ ἀνανέωσις τῆς συνδρομῆς του

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 22ου ΦΥΛΛΟΥ
(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 193.)

ΑΘΗΝΩΝ: Γεώργ. Α. Μάρκου, Χαρ. Η. Τσιονόπουλος, Θεοδώρα Καραβέλλου, Ἀ. Θ. Νικολάου, Ἀγγ. Σ. Κουτουβελάς, Νικ. Σ. Κουτουβελάς, Χρ. Α. Εὐαγγελίδης, Γ. Α. Κοσιμετίης, Νικολά Π. Ψαρά, Ν. Παπαδόπουλος, Νίτου Μιχ. Κάλπα.

ΑΙΓΙΝΗΣ: ὁ Μικρὸς Παγανίτης.
ΑΤΑΛΑΝΤΗΣ: Ἀγγελικὴ Κ. Μανωλίδου, Ἡ. φως τῆς Τριουμιχίας.

ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ: Γ. Θ. Ἀγγούρης, Ἀπόμαχος Γέρον, Ἀκούδιον Ὁρολόγιον, Θ. Ζάρκος.

ΑΜΦΙΣΣΗΣ: Ἀθ. Καραφύζος, Χρ. Γ. Καραφύζος.
ΑΡΓΟΥΣ: Θαν. Α. Παναγιωτόπουλος.

ΒΥΖΙΚΙΟΥ (Γορτυνίας): Γεωργ. Χ. Γακόπουλος.

ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ: Νικόλ. Ἀν. Παπαγιαννῆς.
ΘΗΒΩΝ: Σοφοκλῆς Ν. Παυλῆτος (δίδ), Εὐαγ. Ἀνδ. Κουκουτῆς.

ΙΘΑΚΗΣ: Ἀνδρ. Μαράτος, Ὁμηρικὴ Ἰθάκη, Ἐρασιπία.

ΚΑΛΑΜΩΝ: Δημ. Διον. Φωτόπουλος, Ἀθαν. Π. Ρεμπουτζιάκος.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Ἄντ. Α. Παδοβίος.
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ: Πλ. Β. Μεταξάς (21).

ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Ἰωαν. Μανιῆς, Σιωπηλὴ Νύξ.
ΚΥΔΟΝΙΩΝ: Δ. Γ. Γιαννάκης, Ροδόσσια Αὐγή, Β. Α. Μορατιέλης, Αἰολεύς, Μικρασιάτης, Δοξομένιος Σπερχεζός, Χ. Θ. Ἡλιόπουλος (20,22).

ΠΑΤΡΩΝ: Πατριὸς Ναυτιόπουλος, Γιαν. Α. Ἀλεξόπουλος, Ναντινῆς Γ. Φαμακίδης.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ἄντ. Γ. Βαρέλης, Στεφ. Μανουμύλογος.

ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ: Ἀθανασία Γρ. Δάρα.
ΠΥΡΓΟΥ: Χ. Κυριακόπουλος,
ΣΑΜΟΥ: Φειδίας Παύλος, Σωφὸρ Μαιμπής, Εὐστ. Καπνῆς.

ΣΜΥΡΝΗΣ: Χρ. Ἀγγελιομήτης.
ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ: Κων. Γρ. Τσιγγάρης, Κωνστ. Θ. Κοσιμετίης.

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Γ. Π. Δουνοδικός.
ΥΔΡΑΣ: Φρουρός τῆς Ἐπιταφείου.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐχόντων ὁδὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐκηρώθησαν οἱ εἰς τὴν δὴν: ΘΑΝΟΣ Α. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Ἀργεὶ καὶ Γ. Η. ΔΟΥΝΟΥΚΟΣ ἐν Τριπόλει οἱ ὅσοι ἐνεγράφησαν ἀπὸ τῆς Ἰουλίου διὰ τρεῖς μῆνας. Πλεονάζουν λεπτὰ 70 διὰ τὸν προσεχὲ διαγωνισμόν.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Διαπλάσεως τοῦ 1913,

κόκκινα με χρυσὰ γράμματα, δι' ὅσους θέλουσι νὰ χρυσόδεσουν τὰ φυλλάδια τῶν εἰς τόμον, εἶνε ἤδη **ΕΤΟΙΜΑ** καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Στέλλονται δὲ ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ ἀντίτιμον, δραχ. ἢ φρ. 1,75.

πόσα ἔχω στὸ κεφάλι μου!) Ἡμεῖς τοῦ 1913 (δὲν ἔλαβα ἄλλην) Κἀκοῦν Κἀλαμῶν (ἔλαβα, εὐχαριστῶ) Ἐβελιν Νεότητα (ἡ γράψω εἰς τὸ προσεχές; πρὸς τὸ πρὸν σὰς εὐχαριστῶ καὶ σὰς συγγαίρω ὅλους;) Ὁμηρικὴ Ἰθάκη (νὰ στείλῃς ἄλλην Σωλοχίην, με μόνον Πνευματικὰς Ἀσκήσεις;) Φωτοβόλον Ἡλιον (μὴ ὄχι! δὲν ἐνόησατε ἀκόμη τί δὲν δημοσιεύω δημοσιευμένα πράγματα;) Φάρον τῆς Αἰγίνης (αἱ διατυπώσεις περιλαμβάνονται εἰς τὴν προκήρυξιν τοῦ Διαγωνισμοῦ ναι, καὶ τῶν ἰδιωκῶν σοῦ Ἀσκήσεων αἱ λύσεις; θὰ λογαριάζωνται;) Ἀφρισμένον Πέλαγος (φύλλα καὶ τετραθία ἔστειλα;) Γενναῖοφυρον Στετατῆλατῆν (ἡ σκεφθῶ;) Ἐλληνικὴν Ἡμιολίαν, Κίμα, Ἀστρον τῆς Ἐλευθερίας, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 21ην Μαΐου, ὀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

144ος Διαγωνισμὸς Λύσεων
Ἀπριλίου—Ἰουλίου.

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ & ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ

Οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἐγκριμένον διὰ τὸ 1913 συνδρομηταὶ ἢ ἀδελφοὶ συνδρομητῶν, δύνανται νὰ συμμετάσχουν τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου τῶν ἑσπερίων ΔΩΡΕΑΝ. Πάντες οἱ ἄλλοι πρέπει νὰ ἐπωκλιθῶν διὰ τὰς λύσεις τῶν ἐκαστῶν φύλλων, ὅσοι δὲ ἴσως καὶ ἄν εἶνε, ὑπομαρτυροῦν ἀσφαλῶς 10 λεπτῶν οἱ συνδρομηταὶ καὶ τὰ δέδελγνα τῶν, καὶ 20 λεπτῶν οἱ κατὰ φύλλον ἀγορασταί, ἄλλως δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ λύσεις τῶν.

Ὅσα τῆς τῶν λύσεων ἐπὶ τοῦ ὁποῦ καὶ μόνον δέον νὰ γράψωι τὰς λύσεις τῶν πάντες ἀνεπαρκῶς οἱ διαγωνιζόμενοι, πολεῖται ἐν τῷ Γραφεῖῳ μας εἰς φακέλλους, ὃν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμαται φρ. Γ. Ἡ λύσεις τοῦ παρόντος φύλλου εἶνε δεκταὶ πανταχοθεν μέχρι τῆς 31ης Ἰουλίου, ἔπειτα δὲ τῆς προσομοίας ταύτης, μόνον ἐάν ληφθῶν προ τῆς δημοσιεύσεως τῶν γιγνόντων δεκταί.

Τοὺς λοιποὺς δροῦς, βραβεῖα κλπ. ἴδε εἰς τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ, Κεφ. Δ καὶ ε', φύλλον πρῶτον ε. ε. Ὁ Ὁδηγὸς στέλλεται εἰς πάντα αἰτούμενα.

249. Συλλαβόγραφος

Τοῦ ἀλφαβήτου σύμφωνα
Δύο μαζί ἐνωμένα,
Πετοῦν γύρω στὸ λούλουδα,
Ἰπάρχουν καὶ σὲ σένα.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Συριανῆς Ἀδρας

250. Μεταγραμματοσμός

Βασιλεὺς ἀρχαῖος θὰ λείψῃ,
Γράμμα του ἂν μεταβληθῇ,
Κι' εὐθὺς πόλις θὰ προκύψῃ
Γνωστοτάτη, Ἑλληνική.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βαλκανικῆς Συμμαχίας

251. Αἶνιγμα

Μιά λέξις ποῦ σημαίνει
Μὲ τί τρόπο πηγαίνει,
Εἶνε ἀγγχρόνος πόλις
Ποῦ ἐλευθερώθη μόλις.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Νικητοῦ

252. Ἀντεστραμμένη Πυραμὶς μετὰ Ρόμβου

```

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

```

Εἰς τὴν Πυραμίδα, ἐκ τῶν ἄνω κατὰ σειρὰν: α') Βλάντινὸν νόμιμα, θεωρούμενον ὑπὸ τοῦ λαοῦ ὡς ἅγιον φυλακτόν β') Πτηνὸν

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Φάωνος

253. Μαγικὴ Εἰκὼν ἀνευ Εἰκόνος

Ὁ Τότος τρέχει στὴ μητέρα του καὶ τῆς λέγει:

— Μητρίτσα μου, ἦλθε πάλι ἐκεῖνος ὁ καλόγηρος.
 — Μὰ ποῖος ἀπὸ τῶν δύο;
 — Δὲν σοῦ τὸν εἶπα;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Περικλητοῦ

254-258. Κεκομμένα καὶ ἀντεστραμμένα ὀνόματα ζῶων.

- 1.—Ἦκω φέρει χαρμόσυνον ἀγγελμα.
- 2.—Ἡ ἀνία ὑποχωρεῖ εἰς ἡδονήν.
- 3.—Ἡ ἀξία τῆς ἀρετῆς ἀνεκτίμητος.
- 4.—Διδασκὸς δημαγωγὸς ὁ Κύλων.
- 5.—Πολλὰ μαλλιά, λίγα μιάλα.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Τέλλου Ἀγγα.

259. Ἀρροσιχίς μετὰ ποιικίλης Ἀρροσιχίδος ἐξ ἀντιθέτων

Τῶν ζητούμενων ἀντιθέτων τῶν κάτωθι λέξεων, τὰ μὲν πρῶτα γράμματα ἀποτελοῦν νεογόνον ζῶον, τὸ δὲ πρῶτον τῆς πρώτης, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, πτηνὸν ἀρκατικόν:

Ἐργασία, ἔλον, βορράς, ἀνόσιος, γαλήνη.
 Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στρατηλάτου τῆς Μακεδονίας

260. Φωνηεντόπιον

κθ - κν - ὄν - γ - βλθρ
 Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐνθουσιώδους Κυπριοπούλας

261. Γρίφος

R ἦν μ' ἴ
 ἴ μ' ἴ
 ἴ μ' ἴ

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δωδαγαίου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 11

108. Χορὸς, χοῖρος. — 109. Ἄρτος, ἀρμός. — 110. Ἀνάμ, μάνα. — 111. Ἡμερος, ἡμέρα.

112. **ΛΥΚΟΣ** 113. **Θ**
ΔΑΝΙΑ **ΔΑΣ**
ΕΡΜΗΣ **ΘΑΣΟΣ**
ΚΙΜΩΝ **ΣΟΣ**
ΑΡΓΟΣ **Σ**

114—118. Διὰ τοῦ Ρ: Σέρραι, Πύρρος, πατήρ, Ρόδος, κόρη. — 119. ΡΟΔΟΣ-ΑΝΑΦΗ (ΡΑίμος, ὈΝος, ΔΑΣος, ὈΦις, ΣΗ-μαία.) — 120. Ἄκουε πολλά, καὶ λάλει ὀλίγα. — 121. Μὴ ἐπιζητεῖται τὰ χροσὰ (Μὴ ἐπιζητεῖται τὰ χρ' εἰς τὰ.

Ἐνας ἄνθρωπος εἶχε κτισθὴ ζωντανός... (Σελ. 206, στ. γ')

«Δύο ἀπὸ τὰς βωβούς ὑπηρετίας ἐστάθησαν πρὸ τῆς θύρας...» (Σελὶ 206, στ. 6')

— Πολὺ καλὰ! πολὺ καλὰ! φέγομε! ἀπεκρίθη ὁ Τζούλης εἰς τὴν ἐκρηξίν αὐτῆς τῆς ὀργῆς ὄχι ὅμως καὶ πρὶν νὰ σὰς πῶ τί σκέπτομαι.

— Καὶ τί σκέπτεσαι, σκουληκί; ἤρωτησεν ὁ Κατακτητής.

— Σκέπτομαι, ἀπεκρίθη ὁ σπουδαστής, κυττάζων κατὰμματα τὸν ἐχθρόν του, ὅτι ἀπετύχητε τὸ σκοπὸ σας ἄλλη μιὰ φορά.

— Ναι, ὑπέλαθεν ὁ Κατακτητής, ἀλλὰ τὴν τρίτην φορά, σοῦ ἐγγυῶμαι ὅτι δὲν θάπτοχῃ.

— Τὴν τρίτην λοιπόν! ἐκάγχασε ὁ Τζούλης, παρασύρων τὸν Λουλοῦ πρὸς τὴν θύραν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'

Ο ΤΖΟΥΛΗΣ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΣ

Μετὰ τρεῖς ἑβδομάδας

Τρεῖς ἑβδομάδες παρήλθον ἀπὸ τὴν ἀποτυχούσαν ἀπόπειραν τῆς ὑποβολῆς. Ἡ ζῶη, κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ, ὑπῆρξε μονότονος διὰ τοὺς μικροὺς αἰχμαλώτους τοῦ Κασμπα. Νέα ἐπιθέσεις δὲν ἐγένεον κατὰ τοῦ Τζούλη ἐκ μέρους τοῦ Ἀραβὸς μαγνητιστοῦ ὁ σπουδαστής ὅμως ἔτρεμε κάθε ποῦ ἦνοιγε μιὰ θύρα, νομίζων ὅτι θὰ ἐδλεπεν ἐμπρὸς του τὸν Μπέν Ὁμάρ. Ἐπρόσεχε πολὺ, ἐνέτεινεν τὴν θελήσιν του, ἐφοδεῖτο δὲ ἀκόμη καὶ νὰ κοιμηθῆ καλὰ-καλὰ, μήπως ὁ ἐχθρὸς ἐπωφελεῖτο τοῦ ὕπνου του διὰ νὰ τῷ ἀποσπάσῃ τὸ μυστικόν.

Ὁ Λουλοῦ δὲν ἦτον ὀλιγώτερον ἀνήσυχος ἀπὸ τὸν φίλον του. Ἐμετροῦσε με ἀγωνίαν τὰς ἡμέρας ποῦ ἐπεροῦσαν ἀργά, καὶ ἀπορούσε πῶς ὁ πατέρας του δὲν ἦρπεν ἀκόμη τρόπον εἰς τὸν ἐλευθερώσιν.

Ὁ κ. Δικ εἶχε δώσῃ προθεσμίαν τριάντα ἡμερῶν διὰ νὰ πληρωθῶν τὰ λύτρα εἰς τὸ Κασμπα ἦσαν φυλακισμένοι ἀπὸ εἰκοσίδιο ἡμερῶν ὥστε δὲν ἔμεναν παρὰ μόνον ὀκτώ ἡμέραι.

Ἐάν ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ὁ κ. Ρισανὲλ δὲν ἐστὲλλε δέκα ἑκατομμύρια, ὁ Κατακτητής θὰ ἐξετέλει τὰς ἀπειλάς του.

Καὶ πρῶτα-πρῶτα θὰ ἐκοθε ταῦτιά του Λουλοῦ, διὰ νὰ τὰ στείλῃ εἰς τὸν πατέρα του ὡς προειδοποίησιν. Ἐπειτα, μετὰ τρεῖς

ἡμέρας, θὰ τοῦ ἐστὲλλε καὶ τὸ κεφάλι... Οἱ δυστυχεῖς αἰχμαλῶτοι ἐγνώριζον τώρα πολὺ καλὰ τί εἶδους ἄνθρωπος ἦτο ὁ κομψὸς ἐκεῖνος ἀρχιληστής, ὥστε νὰ μὴν ἀμφιβάλουν διόλου ὅτι θὰ ἐκαμνεν ὅ,τι εἶπε.

Χάρις εἰς τὴν ἐλευθερίαν ποῦ εἶχαν νὰ περιφέρωνται ἐντὸς τοῦ φρουρίου, ἠμπόρεσαν νὰ ξαναἰδοῦν τὸν δυστυχεῖ ζωγράφον καὶ νὰ συνομιλήσουν μαζί του.

Καὶ αὐτὸς τοὺς διηγήθη περὶ τοῦ Κατακτητοῦ πράγματα φρικώδη.

Τοὺς ἔδειξεν εἰς μιάν αὐλὴν ἓνα τοῖχον, τοῦ ὁποῦ ἓνα μέρος εἶφαινετο κτισμένον προσφάτως. Ἐνας ἄνθρωπος εἶχε κτισθὴ ζωντανός μέσα εἰς ἐκεῖνον τὸν τοῖχον.

Ἦτο ἀγγλος μηχανικός καὶ εἶχεν ὑπάγῃ εἰς τὸ Μαρόκον διὰ νὰ μελετήσῃ τὰν θρακικονομεία του. Συνελήθη ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Δικ καὶ τὰ ἐξήτηθησαν ὡς λύτρα διακόσαιο χιλιάδες φράγκα. Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶχε νὰ τὸς πληρώσῃ, καὶ ὁ ἀρχιληστής τὸν ἔθαψε ζωντανόν.

— Κατήχησε νὰ ζηλεύω τὴν τύχην